Fotbalului — un climat de muncă intensă, disciplină și corectitudine

Din săptămîna aceasta, care precede reluarea activității competiționale pentru toate echipele din cele trei divizii — A, B și C — fotbalul a pătruns în cea mai strictă actualitate. El reintră pe un plan de frunte în preocupările amatorilor de sport de la noi care, duminică de duminică (uneori și în alte zile) vor lua din nou obișnuitul drum al stadioanelor.

De fapt, atît de popularul sport cu balonul rotund n-a fost dat complet uitării nici pînă acum. Mai pregnant poate, decît în oricare altă vacanță de iarnă, fotbalul n-a părăsit cu totul scena, ci s-a menținut, într-o bună măsură, în atenția opiniei publice sportive. Deși motivele n-au fost dintre cele mai pozitive. Repetatele insuccese din sezonul precedent ale echipei reprezentative, eliminarea formațiilor românești din toate competițiile oficiale europene, cît și nivelul calitativ necorespunzător al întrecerilor cu caracter intern au atras în modul cel mai serios atenția asupra impasului în care se găsește această ramură sportivă și au generat o largă dezbatere publică, viu reflectată în presa de specialitate și în rubricile de sport ale celorlalte publicații.

Principalele concluzii care au rezultat din această amplă consultare, asemenea punctelor de vedere exprimate cu prilejul Conferinței pe țară a mișcării sportive, din vara anului trecut, se înscriu pe linia unor mai vechi deziderate, potrivit cărora pentru progresul substanțial al fotbalului nostru sînt necesare, în primul rînd, dezvoltarea bazei sale de masă (la ora actuală activează circa 51 000 de fotbaliști legitimați, dintre care numai 7 000 sub 18 ani), crearea unui corp adecvat de tehnicieni (pe hîrtie figurează în prezent 1 245 de antrenori clasificați, însă numai 300 au contracte vizate de federație și dintre ei doar 80 au normă întreagă) și asigurarea unor condiții materiale (terenuri suficiente și echipament de calitate) dintre cele mai bune.

Cum însă împlinirea acestor cerințe majore nu se va putea produce atît de curînd, fiind, deci legată mai mult de perspectiva fotbalului românesc, trebuie ca, pornindu-se de la condițiile existente, să se aibă în vedere unele obiective imediate, care pot contribui la îmbunătățirea situației actuale.

În această ordine de idei, ni se par a avea un caracter pozitiv unele acțiuni întreprinse în ultima vreme de către federația de specialitate sau preconizate pentru viitorul apropiat. De pildă, cu toate că nu s-a asigurat acestuia cea mai bună bază de pornire (fapt criticat de ziarul nostru), campionatul pentru formațiile de rezervă-tineret (instituit în cadrul noului sistem competițional) poate deveni foarte util prin posibilitățile noi de afirmare pe care le deschide tinerelor talente. La fel cum acțiunea de reorganizare a centrelor de pregătire a copiilor și juniorilor existente în momentul de față și de înființare a altora noi va avea, fără îndoială, un efect important în privința creșterii unor noi generații de fotbaliști. Pe de altă parte, numirea unor metodiști de fotbal pe lîngă unele consilii județene pentru educație fizică și sport, ca și hotărîrile anunțate privind deschiderea unei școli centrale de antrenori și trimiterea de antrenori pentru stagii practice în străinătate au ca scop îmbunătățirea sectorului tehnic al fotbalului nostru. Crearea la Pitești (cu titlu experimental) a primului club de fotbal de performanță, precum și unele măsuri luate în vederea consolidării situației financiare a secțiilor de fotbal din cluburi și asociații, a lărgirii libertății lor de inițiativă, sînt, de asemenea, de natură să contribuie la întărirea cadrului organizatoric al fotbalului nostru.

Dar, deși nu pot fi ignorate, aceste preocupări nu sînt suficiente pentru realizarea unei ameliorări mai consistente a activității fotbalistice din țara noastră. Federația de specialitate, secțiile de fotbal din cluburi și asociații, antrenorii, sportivii, chiar și spectatorii au obligații mult mai mari de îndeplinit. Nu ne propunem, firește, să facem aici o trecere în revistă a tuturor acestor obligații neonorate, care ar putea cuprinde printre altele, și încetineala manifestată de federația de resort în direcția definitivării propriului său statut, precum și a angajamentului scris, menit să reglementeze drepturile și îndatoririle fotbaliștilor în legătură cu procesul de instruire, regimul de viață sportivă, sistemul de stimulare și sancționare etc.

Ceea ce, însă, nemulțumește foarte mult este faptul că în mișcarea noastră fotbalistică nu s-a creat încă pe deplin acel climat de muncă intensă, de seriozitate, corectitudine și disciplină, care ar fi de natură să contribuie la un progres mai rapid al acestei ramuri sportive. În multe cluburi și asociații munca nu este ridicată la cel mai înalt grad de responsabilitate, procesul de pregătire nu decurge la un nivel calitativ apropiat de cerințele fotbalului modern. Durata antrenamentelor este redusă, eforturile depuse de jucători sînt minime. Automulțumirea, chiulul sub orice formă, lipsa de răspundere față de ridicarea propriei măiestrii sportive, pretențiile nejustificate, viața nesportivă, fuga după căpătuială — iată ce îi caracterizează pe mulți dintre fotbaliștii noștri. Regretabil este, însă, că antrenorii și conducerile secțiilor tolerează asemenea atitudini, recurg la concesii. Cînd, forțați de evenimente, se hotărăsc să dicteze totuși sancțiuni, au grijă să revină imediat asupra lor. Din păcate, chiar și la nivelul federației se manifestă încă o anumită toleranță față de abaterile de orice fel săvîrșite pe terenul de sport sau în afara lui, ca și față de acest joc al suspendărilor practicat de conducerile unor secții de fotbal.

Întrutotul condamnabile sînt și alte practici sau fenomene care mai dăinuie încă în fotbalul nostru cum ar fi: imixtiunile conducerilor secțiilor în treburiile antrenorilor, concurență rău înțeleasă dintre antrenori (care uneori creează o stare de spirit dăunătoare pînă și pregătirii echipelor reprezentative), racolajele de jucători, dublele legitimări, localismul patriotismul exacerbat etc. Cîteva fapte petrecute în ultima vreme în sfera atît de controversatelor transferuri de jucători au relevat necinstea unor elemente strecurate abil în conducerile secțiilor de fotbal, care se pretează pînă și la falsuri pentru satisfacerea anumitor interese.

Serioase motive de reproș ne furnizează, din păcate, și unii dintre spectatorii care vin la fotbal și care se comportă total necivilizat. Ei consideră că în schimbul sumei cu care și-au achitat biletul de intrare își pot permite orice: să-i insulte pe jucători și arbitri, să arunce cu ce au la îndemînă pe teren, să facă scandal. Acești huligani întinează adesea climatul de pe stadioane, alterează sensul întrecerii sportive.

Am ținut să subliniem și aceste lucruri mai puțin plăcute, nu pentru a crea impresia că reluarea campionatului are loc sub auspicii nefavorabile, ci cu scopul de a atrage atenția tuturor celor interesați că, pe lîngă măsurile organizatorice și de altă natură care au fost întreprinse sau care sînt încă așteptate, se simte nevoia și a unei schimbări de mentalitate în fotbalul nostru.

Fără a se crea un climat de muncă intensă, de disciplină și corectitudine, la care să concure toți factorii interesați — de la conducerea federației de specialitate pînă la spectatori — cu greu vom putea ridica fotbalul nostru, în noul sezon competițional, pe o treaptă superioară de afirmare.

C. FIRANESCU

fotbal

ȘI ACUM, CAMPIONATUL!

(Urmare din pag. 1)

echipelor vizitatoare. Va fi dată în folosință peste 15—20 zile. Este o știre care ne bucură.

Ceea de a doua e legată de numele lui Octavian Popescu, a cărui venire la Jiul a sporit... numărul membrilor susținători ai echipei din Petroșeni. Fostul mijlocaș dinamovist are, se zice, de pe acum, o adevărată galerie „pro Tavi" în Valea Jiului.

REINTRĂ C. RADU, DEBUTEAZĂ PĂCIULETE

Două noutăți de la Pitești. Talentatul atacant argeșan C. Radu reintră, după un sezon de toamnă cam decepționant, în „11"-le echipei, aflîndu-se într-o formă de temut pentru rapidiști.

Alt titularizat în formația argeșană este Păciulete, un apărător atletic care vrea să păsească cu... dreptul pe noul său post de fundaș dreapta, într-un meci atît de important ca cel cu Rapidul. Un greu „examen de admitere" în echipă.

CONSFĂTUIRE CU CONDUCĂTORII CLUBURILOR ȘI SECȚIILOR DE FOTBAL

În final, cîteva cuvinte despre o lăudabilă inițiativă a F. R. Fotbal. Joi după-amiază a avut loc o consfătuire organizată de federație cu conducătorii cluburilor și secțiilor de fotbal din divizia A. Înaintea începerii returului, reprezentanții echipelor noastre divizionare A au adus la cunoștința federației probleme încă nerezolvate și cărora trebuie să li se găsească cît mai curînd soluționarea. La rîndul său, F.R.F. a transmis reprezentanților cluburilor și secțiilor de fotbal ultime recomandări de „atacare" a sezonului de primăvară. Printre cuvintele de ordine au fost: INTRANSIGENȚĂ MAXIMĂ FAȚĂ DE DISCIPLINA JUCĂTORILOR, O ATENTĂ MUNCĂ DE ÎNDRUMARE ȘI CREȘTERE A ECHIPELOR DE TINERET, CARE TREBUIE SĂ DEVINĂ PRIMELE REZERVOARE ALE FORMAȚIILOR DE SENIORI ETC.

CE-I UREAZĂ CONSTANTIN LUI... CONSTANTIN?

Atît de omenescul AȘ VREA înseamnă, mai ales pentru un fotbalist, foarte multe. În pragul returului, ne-am adresat — cu întrebarea „Ce ți-ai dori în această primăvară?" — fotbalistului al cărui nume este înlocuit adeseori în cronicile ziariștilor cu apelativul „profesorul", jucătorul care, de fapt, este și... decanul de vîrstă al fotbaliștilor noștri activi. Așadar, toată lumea a înțeles că este vorba de Constantin, cel care mai ieri își serba cele 35 de primăveri marcîndu-i gol lui Abelardo...

— Ce ți-ai dori maestre (nu e o simplă formulă de curtoazie) în această primăvară fotbalistică?

— Dacă-mi permiți o glumă, am să-ți răspund ce i-aș ura eu lui... Constantin, dacă să zicem, aș fi un puști și l-as sorcovi...

— „Sorcova vesela, să trăiți, să NU îmbătriniți..."

— Nu. Căci nu se poate. Altele i le-aș ura...

1. Să ia anul acesta, cu Steaua, titlul;

2. Să cîștige „Cupa României";

3. I-aș ura ca primăvara aceasta să fie „primăvara împăcării" dintre spectatori și fotbaliști;

4. I-aș ura să mai joace în echipa națională;

5. ...să nu aibă parte de „tălpi" ca aceea pe care i-a pus-o în toamnă Tîmpănaru (A.S.A. Tg. Mureș), de pe urma căreia a avut o lună de zile piciorul umflat;

6. ...să aibă parte de cronicari care să înțeleagă și ei, vorba lui Canio, „că și noi sîntem oameni din carne și din oase"... fotbalul, ca orice activitate, fiind o treabă de zile, unele faste, altele negre...

7. I-aș mai ura să fie sănătos și LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI în fotbal...

— Și cîți ani, aproximativ?

— 25!

— ?

— ...ani ca jucător și... (restul) ca antrenor.

Microinterviu de M. POPESCU

ȘTIRI...

BILETE PENTRU MECIUL F.C. ARGEȘ — RAPID

Cei care doresc să asiste la meciul F.C. Argeș — Rapid, care va avea loc mîine la Pitești, și posedă mijloace de transport, mai pot găsi bilete la casele stadionului Giulești.

În cursul zilei de ieri, corespondenții noștri ne-au transmis relatări despre ultimele pregătiri ale echipelor înaintea începerii returului:

PETROLUL—POIANA CÎMPINA 3—2 (1—0)

Meciul a avut loc la Cîmpina: Petroliștii s-au mișcat bine. Riposta divizionarilor B a fost dîrză. Au marcat: Moldoveanu (2) și Oprișan, respectiv Moraru (2). **(C. Virjoghie).**

„U" CRAIOVA — FĂRĂ LINIA DE MIJLOC STRÎMBEANU—IVAN

Craiovenii au făcut ultimul antrenament în familie. Duminică, la Petroșeni, studenții nu vor beneficia de aportul liniei de mijloc, **Strîmbeanu—Ivan**, ambii fiind indisponibili. Robert Cosmoc nu s-a fixat încă asupra formației, urmînd ca aceasta să fie stabilită înaintea meciului. **(St. Gurgui).**

U.T.A.—GLORIA 10—0 (4—0)

Un ultim galop al divizionarilor A — înaintea premierei de duminică — s-a soldat cu o ploaie de goluri în poarta echipei Gloria, din campionatul județean. Antrenorul N. Dumitrescu e optimist: el speră că echipa lui să termine victorioasă meciul cu Progresul — pe teren propriu — cu atît mai mult cu cît în tur, la București, victoria a aparținut tot arădanilor (2—0). **(St. Iacob).**

GAZ METAN MEDIAȘ—UNIREA TÎRNĂVENI 4—0 (1—0)

Au marcat: Dumbreanu, Barna (2) și Staudt. **(Z. Rișnoveanu).**

PRONOSTICUL NOSTRU

ETAPA DIN 10 MARTIE 1968

I. F.C. Argeș—Rapid	x
II. Farul—Steagul roșu	1
III. Jiul—Univ. Cv.	x
IV. U. Cluj—A.S.A. Tg. M.	1
V. U.T.A.—Progresul	x
VI. Atalanta—Mantova	1
VII. Fiorentina—Napoli	x
VIII. Inter—Brescia	1
IX. Juventus—Cagliari	1
X. Lanerossi—Roma	1
XI. Sampdoria—Milan	2
XII. Spal—Bologna	x
XIII. Varese—Torino	1

UNDE MERGEM?

Sîmbătă

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 16,30: Universitatea — Academia militară (m.B.), Progresul — Constructorul București (f.A.), Voința București — I.C.F. (f. A), I.C.H.F. — Voința București (m.B); **sala Dinamo, de la ora 16,30:** Dinamo București — Crișul Oradea (m.A), meciuri în cadrul diviziilor naționale.

VOLEI. Sala Dinamo, ora 18: A.S.E. București — Progresul București (fem. cat. B); **sala Constructorul, de la ora 18,30:** Constructorul — Confecția (f), Voința — Aurora (m), în „Cupa de iarnă".

HOCHEI. Patinoarul „23 August" de la ora 16: Steaua — Avîntul Miercurea Ciuc și Dinamo — Agronomia Cluj, în cadrul „Cupei României".

ATLETISM. Sala Steaua, de la ora 15,30: Concursul republican universitar.

POPICE. Arena Voința, de la ora 16: Turneul internațional „Cupa Voința" (concursul individual).

FOTBAL. Stadionul Metalul (Pantelimon), ora 15,30: Metalul Buc. — Victoria Roman (divizia B).

PRONOSPORT

Nu uitați să vă completați buletinele pentru concursul Pronosport nr. 10 de mîine în programul căruia figurează meciuri din prima etapă a returului campionatului categoriei A de fotbal al țării noastre.

Pentru a vă putea documenta din vreme publicăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 11 de duminică 17 martie 1968: I. A.S.A. Tg. Mureș — Steaua; II. Steagul roșu — F.C. Argeș; III. Universitatea Craiova — Dinamo București; IV. Petrolul — Farul; V. Dinamo Bacău — Universitatea Cluj; VI. Flacăra Moreni — Poiana Cîmpina; VII. C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad; VIII. Brescia — Atalanta; IX. Fiorentina — Juventus; X. Napoli — Bologna; XI. Roma — Varese; XII. Spal — Internazionale; XIII. Torino — Mantova.

TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A MĂRȚIȘORULUI DIN 8 MARTIE 1968

EXTRAGEREA OBIȘNUITĂ: 39 21 61 76 22 5 60 67 38 29 20 83

EXTRAGEREA SUPLIMENTARĂ: 46 45 43 32 37 68 69 85 60 21 11 1

EXTRAGEREA SPECIALĂ: 83 3 9 25 49 77

Fond de premii provizoriu: 5.422.530 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 15 martie 1968, la București.

VOLEI

ARBITRII MECIURILOR-RETUR STEAUA — VIRTUS ȘI DINAMO — WISLA

Au fost desemnați de către comisia de organizare a „Cupei campionilor europeni" arbitrii partidelor-retur, din cadrul sferturilor de finală ale competiției, Steaua București—Virtus Bologna (m) și Dinamo București — Wisla Cracovia (f), care urmează a se disputa în Capitală sîmbătă 16 și, respectiv, miercuri 20 martie. Astfel, pentru întîlnirea masculină Steaua — Virtus au fost delegați arbitrii Peter Lange și Hans Albrecht din R.D. Germană, iar pentru aceea feminină dintre Dinamo și Wisla — cuplul Dilaver Cara — Bilal Fuga (Albania).

Echipa feminină a Mexicului întreprinde un turneu în România

Completîndu-și pregătirile în vederea participării sale la Jocurile Olimpice din toamnă, echipa feminină de volei a Mexicului întreprinde în următoarele două luni un turneu de verificare în cîteva țări europene. Între acestea — și țara noastră, fiind perfectat ca voleibalistele mexicane să susțină o serie de jocuri în România între 25 și 30 aprilie, în compania unor echipe de club fruntașe, din București și din provincie.

„CUPA DE IARNĂ" SE APROPIE DE SFÎRȘIT

Întrecerile formațiilor bucureștene de la calificare în cadrul competiției dotate cu „Cupa de iarnă" se apropie de sfîrșit. În confruntarea echipelor feminine, **Constructorul** și **Confecția** se vor întîlni în două partide, pentru desemnarea cîștigătoarei, aceasta după ce pentru calificarea uneia dintre finaliste s-a disputat jocul de baraj **Constructorul — Automatica**, încheiat cu 3—2 în favoarea primei formații. Cîștigătoarele seriilor masculine, **Voința, Aurora** și **Grivița Roșie** participă la un turneu final (numai tur), în care s-a desfășurat pînă în prezent un singur meci: **Voința — Grivița Roșie 3—2.**

Meciurile finale ale „Cupei de iarnă" au loc astăzi și sîmbăta viitoare în sala Constructorul.

V. SĂNDULESCU coresp.

Fîșe din JURNALUL IOLANDEI BALAȘ

Primele patru capitole au cuprins jocurile copilăriei atletice, în perioada timișoreană, sub imboldul Luizei Ernst, primele victorii de răsunet (Modrachova, Gyarmati) antrenamentele prin corespondență pe... texte de Ioan Soeter, „saltul" din anul Festivalului (1953)... Capitolul IV a povestit despre întîlnirea cu Fanny Blankers—Koen și despre pasionanta ediție de la Berna a campionatelor europene de atletism (1954), cînd Iolanda Balaș — 17 ani și jumătate — a cîștigat medalia de argint, în urma Thelmei Hopkins... În încheierea „filei" numărului anterior: victoria de la Moscova asupra „trio"-ului sovietic Pisareva—Ciudina—Ballod.

V

DA, DRAGA OLGA...

Ce grea e această săritură în înălțime. Și ce capricioasă. După ce timp de aproape un an am „pedalat în gol", ca pe un **home-trainer**, *la 1,65, iată-mă nebună de fericire, la Sofia, grație unui singur centimetru: 1,66, în iulie 1955. Un singur centimetru! Un centimetru imperceptibil. Dar pentru care trebuie să lupți uneori ani în șir.*

Ce chinuitoare e această minunată săritură în înălțime! Marele nostru dușman e în primul rînd cifra exactă din față. Doar prăjina mai are un asemenea adversar. Dar acolo mai e cel puțin un punct de sprijin...

Într-adevăr, înălțimea e o probă cruntă. Uneori durează patru ore și chiar mai mult. Cum să reziști unei asemenea tensiuni nervoase? Cum să reziști atîtor starturi? La Tokio am sărit de 11 ori. Unsprezece momente în care „apa fierbe".

Și dacă ar fi doar atît. Să nu uităm gîndurile... **„Iată că Olga (n. r. Modrachová) a renunțat la 1,55... De ce oare? De ce?! Va trebui să renunț și eu... Trebuie să o sfidez... Și-apoi, nu pot renunța la... „săritura în minus"... Totuși e bine să simulez că mă încălzesc. Trebuie să o derutez. Da, dragă Olga. Nu te supăra. Săritura în înălțime, o știi bine, e alcătuită din nenumărate meschinării tactice, lăsînd impresia că e dincolo de ceea ce numim noi *fair-play*-ul total... Vom aștepta împreună. Eu am să te privesc pe furiș. Tu vei face la fel... Dar pînă asta o să ne sleiască... Și-atunci, probabil că va cîștiga Thelma... Ce face Thelma?... Mănîncă ciocolată? Sau vrea să pară nepăsătoare?...**

VIS CU „KON—TIKI"

Da... Aceasta e săritura în înălțime, cea mai pură dintre săriturile atletismului... Uneori, după un mare concurs, nu poți dormi toată noaptea... Așa cum i-a întîmplat la Oslo, la cîteva zile după 1,66...

***În ziua aceea, la Oslo, în numai două ore, ștacheta mi-a făcut o neașteptată reverență: la 1,67, care a fost cel mai scurt record al meu, pentru că, după numai un sfert de oră, i-am adăugat încă trei centimetri. Așa am intrat în clubul celor cîtorva săritoare europene de 1,70.** Toată noaptea m-am plimbat pe balconul camerei de hotel. Eram fericită. Acasă rezultatul se aflase, desigur, și-acum puteam visa în voie că plutesc undeva departe, pe pluta „Kon-Tiki", pe care o văzusem, în dimineața aceea, în fiordul Oslo, nu departe de bătrînul „Fram" al lui Nansen. Am adormit dimineața și am visat că zbor fără schiuri peste formidabila trambulină de la Holmenkolen.*

Am revenit acasă, dar nu am stat prea mult, pentru că am luat drumul Varșoviei, la Festival. **Am cîștigat cu 1,66, înaintea Pisarevei. Apoi am sărit doar 1,60, la București, în meciul cu Franța,** *renunțînd să sar mai sus. Piciorul meu sting era însingerat. Cuiele de la pantoful piciorului de avîntare săpaseră cîteva brazde în timpul săriturii. Atunci mi-am dat seama că tehnica mea nu era finisată. O simțeam pe propria-mi piele. Dar mai era ceva. Dobîndisem... stigmatul săritoarei în înălțime, visul tuturor celor care iubesc ștacheta.*

THELMA...

A urmat o scurtă perioadă de odihnă. **Odihnă...** *Vorba vine... La Praga, în ziua de 14 septembrie*

România — Franța (august 1955) sau Ziua piciorului brăzdat de cuie

1955, s-au întîlnit Thelma Hopkins și Olga Modrachova, în cadrul meciului Cehoslovacia — Anglia. *Am urmărit acest duel cu inima strangulată de emoție. Ce vreți? Așa e în sport. Întotdeauna te roade ceva pe dinăuntru. Chiar cînd nu ești în sectorul de sărituri. Thelma a sărit 1,71, cea mai bună performanță a anului, iar Olga a avut doar doi centimetri în minus. Știam că peste nici trei săptămîni vor fi amîndouă la București, la „internaționale"...*

Și au venit. Cu cele două cifre orgolioase, amenințătoare, gata oricînd să mă așeze pe ultimul loc al podiumului... La 5 octombrie, la București, a fost o zi cu cer negru. Niciodată picăturile de ploaie n-au fost mai reci pe stadionul Republicii. Olga Modrachova a rămas la 1,64, eu am sărit 1,67, Thelma a doborît de două ori, dar, în ultima încercare, a „prins" o bătaie formidabilă, a trecut ușor și s-a pornit să rîdă în gura mare. Se vedea cît de colo că e din țara lui Falstaff... La 1,70, însă, am amuțit amîndouă, implorînd ștacheta să cadă. (Pentru că nu puteam suporta). Și așa a fost.

Am cîștigat!!! Eram acasă, și trebuia să cîștig. Cei 170 de centimetri de la Oslo erau buni doar pentru Norvegia. Pentru că ai tăi vor să te vadă cîștigînd acasă. Și au dreptate! Acasă... Acasă...

Și iar a venit iarna. Iarna atletică... Acea iarnă lungă, cînd cronicarii adună cifrele și-i așază pe atleți în galantare, oferindu-i privirilor indiscrete ale cititorilor... Am fost din nou în Bucegi... Apoi am început crosurile, pe malurile îmbibate de apă ale Mureșului... A venit și primăvara 1956. A fost o primăvară turbulentă. Poate pentru că număram 19 ani. Aveam impresia că aș putea sări chiar și peste „cozorocul" stadionului Republicii. Aș fi avut o poftă nebună să bat recordul mondial al Ciudinei. Jocurile Olimpice de la Melbourne erau undeva departe... Nu mă descurajase nici faptul că Thelma reușise 1,74, la începutul lui mai, la Belfast, anticipîndu-mi visurile.

La 16 iunie, după ce am sărit 1,71 pe „Tineretului", am urcat ștacheta la 1,75, dar mi-am dat seama imediat că era prea mult. **„Voi putea oare să o ajung din urmă, vreodată, pe Thelma?"**

Din fericire, n-am avut prea mult timp de gîndire. Am plecat în Italia, am văzut Capela Sixtină, am redevenit mică, mică de tot, și-așa, eliberată de fantasme, am sărit 1,70 la Napoli, învingînd-o din nou pe Modrachova.

La 30 iunie am regăsit-o pe Thelma la Belgrad. Am reînceput pînda. Totul se desfășura sub lozinca lui „care pe care". Am sărit amîndouă 1,70. Eu aveam o săritură în minus. Mă aflam pe primul loc. Ștacheta urma să fie ridicată. Eu am propus 1,75, „pentru recordul mondial". Dar Thelma s-a opus. A cerut 1,72. Pentru mine nu mai avea importanță. Thelma Hopkins, recordmană mondială și campioană a Europei, se temea de Iolanda Balaș.

La 14 iulie 1956, la București, am doborît recordul mondial, cu 1,75... Totul era pregătit pentru „tragedia de la Melbourne".

(Va urma)